

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XXI. Jurisdictio Rectoris Carpenctoraten. in Causis Civilibus, Criminalibus,
& Mixtis, nec non in œconomicis, rebus, definitur, ac circumscibitur. 28.
Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1753.

1753.

Clerus in ignorantia torpet, ubi Magistris caret, & in Officiorum distributione negligitur.

Synodus Zamoscia decrevit, ut quilibet Episcopus Officiale secularem habeat.

Episcopi Rutheni non sine causa Regularibus potius utuntur.

At Seculares negligendo, horum otium & ignorantiam fovebunt.

Itaque ipsis suadeatur, ut aliqua Eccl. Officia demandent Alumnis Seminarii Wilnen.

Qui tamen noverint se precipue ad animarum curam destinatos esse.

§. 3. Vobis sane presentibus magis, quam Nobis absentibus compertum est, ac rebus ipsis exploratum, quanta apud vos sit Cleri secularis ignorantia: quam non aliunde ortum, causamque habere non ambigimus, quam partim ex Magistrorum illos edocentium penuria, partim ex nulla ipsis injuncta rerum gerendarum cura, partim ex nulla erga eosdem illorum, qui presentunt, diligentia & sollicitudine, qua suaviter fortiterque ad studia capefenda, & negotia ecclesiastica obeunda oblectentur, & incitentur.

§. 4. Ad hæc omni procul dubio Venerabiles Fratres vestros, qui Synodum Zamoscia tanta cum Nationis vestrae laude, atque utilitate celebrarunt, extirpanda mala, & bona semina spargenda respexisse, pro certo habemus, cum sess. 3. tit. 7. de Officialibus: statuerunt, ut quilibet Episcopus Officiale habeat secularem, si inter seculares quispiam ad hoc officium idoneus inveniatur.

§. 5. Quoniam autem in sua quisque vestrum Diocesi (sunt tamen, qui plures habent Ecclesias Cathedrales) quamplures retinere debet Ministros & Officiales, quorum opera in rege earundem Diocesium vestrarum procuracione, & negotiis uti valeatis; Fratritates vestra viros Regulares potius, quam Seculares ad ministeria hujusmodi sustinenda eligere optatis. Nec Nos, qui æqua lance res expendimus, fallit, Fratritates vestras ideo hanc tenerationem, quod Regulares magis apti, & idonei apud vos reperiantur: nec propterea susceptum consilium institutumque vestrum damnamus: imo, sicut laudamus, ita ob oculos vobis ponere non omittimus, ex neglectu, ut ita dicamus, Cleri secularis ejusdem provenire ignorantiam. Quisque enim ex Clero seculari animum despondet, otioque diffuit, cum cogitat, Regulares potius constitui in iis muneribus obeundis, quæ quilibet secularis non repente, sed paulatim sub Magistris & Præceptoris disciplina instructus, & idoneus aliquando exercere possit.

§. 6. Pastoralis itaque sollicitudinis vestrae partes hac in re adimplendas esse in Domino existimamus, ut curam omnem, studiumque vestrum collocetis, ne Adolescentes Alumnos Nationis vestrae ex memorato Wilneni Seminario deinceps, exacto studiorum curriculo, egressos, aliqua Ecclesiastici Ordinis & Officii procuracione destitui patiamini: sed statim quodcumque opus, quodcumque ministerium ad ecclesiasticas res pertinentia illis demandetis oportet, ut injuncto quisque priori muneri satisfacere, deinde ad majora per gradus etiam gravissima promoveri possit officia. Hæc profecto agendi ratio tamquam lucidissimum exemplum ab aliis spectata unicuique (ducitur enim juvenis maxima spe gloriae, & utilitatis) erit incitamento non levi, ut quisque, dummodo non sit ingenio malo, pravoque præditus, bellum otio, vitiiisque indicat, & ad labores perferendos, virtutesque assequendas hilari, promptoque animo contendat, & adnitatur. Verum commendationem hanc nostram, & exhortationem pro Alumnis Collegii Wilnenis ad officia, & munera in Curis vestris, quoad vobis integrum erit, promovendis non ita accipiendam esse volumus, & declaramus, ut iidem Alumni existiment, se ad illa officia, & munera dumtaxat eligi debere, sed in primis teneri, imo, quatenus opus fuerit, cogi etiam ad sustinenda, & administranda Parochiarum onera, & animarum salutem procurandam.

§. 7. Cæterum, Venerabiles Fratres, dum majora nobis a perfecta sapientia, prudentia,

zeloque vestro pro certo pollicemur hac in re argumenta, Fratritatibus vestris Apostolicam Benedictionem studiose vestrae voluntatis pignus peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Augusti MDCCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

Cajetanus Amatus.

Jurisdicção Reçtoris Carpendoraten, in Causis Civilibus, Criminalibus, & Mixtis, nec non in œconomicis rebus definitur, ac circumscribitur.

Venerabili Fratri Nostro Silvio S. R. E. Cardinali Valenti Episcopo Sabinesi, Status nostri Ecclesiastici Secretario, ejusdem S. R. E. Camerario, & Congregationis Status nostri Avenionensis Præsecto.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

TIU præ cæteris Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Collegis tuis, Venerabilis Frater noster, quem in cunctis Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis, & Catholicæ Ecclesiæ negotiis summa cum fide, sollicitudine, vigilantia, prudentia, ac zelo obeundis transgredientisquæ magnâ cum Pontificii animi nostri voluptate, ac levamine experimur alacrem, & integerrimum Ministrum, & Coadjutorem, rebus ipsis, in quarum omnium partem nobiscum advocaris, magis magisque compertum exploratumque est, quibus in dies Nos urgemur curis, quibus obruimur laboribus, ut præter incredibile omnium Ecclesiarum sollicitudinem, omnem operam studiumque in primis collocemus, quo, è medio sublatis dissidiis, litibus, & contentionibus Status nostri Ecclesiastici non solum Præsides, & Ministri, Gubernatores, Rectores, ac Vicelegatiis, quibus decet, observantia & honoris argumentis inter se invicem prosequentes, collata sibi quisque munera pro dignitate, pace, ac tranquillitate exercere valeat; sed Civis etiam, & Subditi debita ipsis obsequia, & officia deferentes, eosdem majori cum veneratione spectent, adeant, & tanquam patres potius quam superiores diligant, & honorent.

§. 1. Quoniam autem, sicut jamdudum accepimus, & Fratritati tuæ perspectum est, variae, nec contemnendæ controversiæ, ac dissensiones inter dilectos Filios Magistrum pro tempore existentem Vicelegatum nostræ Civitatis, & Status Avenionensis, ac pro tempore iidem existentem Rectorem nostræ pariter Civitatis Carpendoratenensis, & Comitatus Vindascini exortæ sunt, quæ non minus Jurisdictionem civilem, & criminalem ejusdem Reçtoris, quam nonnulla honorificentia jura respiciunt. Nos sane, ut justam, stabilemque hæc in rebus servandam normam, regulamque præscriberemus, quæ fieret, ne futuris temporibus ullæ prorsus hac in parte controversiæ, & contentiones inter duos Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis Ministros, etiam cum non levi publicæ pacis, boni, atque utilitatis præjudicio, ac detrimento, exoriantur, particularem nonnullorum Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum Congregationem deputavimus, apud quam iidem contententes sua quisque rationum momenta, controversaque jura adduxit.

§. 2. Hæc vero omnibus accuratè discussis, & expensis, atque ad Nos relatis, ac per Nos

pariter

Dar. Pont. A. XIII. 14. Augusti 1753.

XXI.

Exordium.

Controversiæ inter Vicelegatum Avenionensem, & Rectorem Carpendoratenensem exortæ.

Definitur a Pontifice nihil læsis, immo confir-

1753.

maius Civium
privilegiis.

pariter consideratis, in eam tandem devenimus resolutionem, determinationem, ac sententiam, ut infra, aperte tamen declarantes per infra statuendam resolutionem, determinationem, ac sententiam ne minimam quidem lesionem, aut præiudicium privilegii, & exemptionibus a quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quocumque tempore dilectis Filiis habitatoribus Comitatus Vindascini, & Civibus dictæ Civitatis Carpentoratenfis quomodolibet concessis illatum esse, aut fore inferendum; quin imo privilegia, & exemptiones huiusmodi (dummodo actu sint in usu, & viridi observantia) tenore præsentium Apostolicæ auctoritate expressè confirmamus, & quatenus opus sit, iterum concedimus.

Reſtoris O-
rdinaria Juris-
dictione in Cau-
ſis Civilibus,
Criminali-
bus, & Mixtis

§. 3. Itaque motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, tenore præsentium, & Apostolicâ quoque auctoritate volumus, statuimus, & mandamus, ut modernus, & pro tempore existens Civitatis Carpentoratenfis, & Comitatus Vindascini Rector, quippe qui per Apostolicas in simili forma Brevis Literas a Romano pro tempore existente Summo Pontifice deputatur, & constituitur, eam Jurisdictionem habeat, atque exerceat, quæ eidem præscripta reperitur in Apostolicis sub plumbo literis anno MD. a fel. rec. Julio Papa II. Prædecessore nostro datis, nimirum ut non solum ipse moderus Rector a Nobis alias deputatus, & constitutus, verum etiam alii deinceps a Successoribus nostris Romanis Pontificibus in futurum in Civitate Carpentoratenſi, & Comitatu Vindascino deputandi, & constituendi ordinariam suam tam in Causis civilibus, quam criminalibus, ac mixtis Jurisdictionem, sub infra statuendis tamen modificationibus, omnino exercere possint, ac valeant.

In Criminali-
bus, Senten-
tias & Decreta non exe-
quatur, nisi
confirmata sit
a Congrega-
tione Crimi-
nali, & Vice-
legato.

§. 4. Ac primum quidem, ut in Causis criminalibus, in quibus pœna corporis afflictiva necessario infligenda erit, ipse Rector suam sententiam, sive Decretum, quamvis inquisiti ad nostram Avenionensem Legationem minimè appellent, executioni demandare non valeat, nisi prius Sententia, sive decretum ejusmodi fuerit expensa, vel expensum, atque confirmata, vel confirmatum a solita Congregatione Criminali in eadem Civitate Avenionensi; & ab ipso Magistro Vice-legato nostro, a quo in huiusmodi Jurisdictionis exercitio memoratus Rector dependere debet, ac tenetur.

Qui causas
Criminales,
& Processus
confectione
potest a Rec-
tore avocare.

§. 5. Deinde, ut idem Rector Causas criminales tunc dumtaxat cognoscat, earumque processus conficiat, cum Magister Vice-legatus sæpeditus cognitionem, confessionemque huiusmodi ad se avocare nolit; ita tamen, ut avocatio cognitionis, confessionisque præfata iustis de causis faciendâ minimè interdicta censeatur Legatis, sive Vice-legatis Avenionensibus, juxta resolutionem ab hac Congregatione nostra Avenionensi, die IX. mensis Septemb. anno MDCCIV. initam, & præceptam.

Quas causas
Civiles cog-
noscat Rector
in prima in-
stantia.

§. 6. Præterea quoad Causarum civilium cognitionem, quæ quidem respiciunt Cives & habitatores Civitatis, & districtus Carpentoratenſis, debet ipse Rector tanquam Judex ordinarius in prima Instantia procedere, dummodo ad quemlibet litigantium non competat privilegium legis *Unica*, vel aliud legale privilegium, cujus vigore de Jure valeat forum Judicis ordinarii declinare, & immediatè ad superiorem Judicem appellare.

Quas ve in se-
cunda vel ul-
teriori.

§. 7. In iis verò Causis civilibus, de quibus jam Baronales Judices, alique Judices, & Tribunalia subalterna suam protulerunt sententiam, ad eundem Rectorem cognitio causarum in secunda, vel tertia instantia competit, si Reus omisso medio immediatè ad Tribunal Vice-legati appellare nolit.

§. 8. Insuper quod in Causis criminalibus tunc dumtaxat necessarium sit Carthellos, sive Citationes propria manu Vice-legati subscribi debere; cum agi contingit de impedienda, sive suspendenda prosecutione processus in sua ordinaria, quemadmodum in sua Regula, sive ordinatione anno MDCX. proposita bo. mem. Magister Nicolinus præscripserat.

§. 9. Secus verò in cæteris casibus, vide licet cum agitur de Recursu, sive appellatione a quolibet Decreto, sive Sententia definitiva Rectoris ad Vice-legatum faciendo, sive interponenda, huiusmodi subscriptio Vice-legati haud necessaria reputatur, cum satis sit simplex, vel authenticum Decreti, sive Sententiæ exemplar producere, vel exhibere.

§. 10. Porro volumus, & mandamus, ut Carthelli, Citationes, & Mandata quæcumque, a Vicelegatione Avenionensi, multo magis ab hac Romana Curia expedita, in Civitate Carpentoratenſi, & universo Comitatu Vindascino, absque ulla prorsus Rectoris fortasse prætendentis *Visa*, sive *Exequatur*, debite executioni demandari possint, & debeant.

§. 11. Ad Vice-legatos sanè pro tempore existentes spectat, atque ipsi debent recognoscere, & approbare tabellas rationum non solum sæpeditæ Civitatis Carpentoratenſis, verum etiam omnium Communitatum Comitatus Vindascini; neque ullam de quacumque alia recognitione, & approbatione, a quocumque sive facta, sive faciendâ rationem habere.

§. 12. Rectores verò pro tempore existentes nequeunt proponere, & publicare, neque bannimenta quæcumque pro Gubernio, etiam si æconomico Civitatis Carpentoratenſis, neque Bannimenta, neque Edicta generalia, quæ Comitatum Vindascinum respiciunt, nisi prius Vice-legati, de iisdem instructi, eadem approbaverint.

§. 13. Rectores pariter, neque in publicis Actis, neque in qualibet etiam occasione debent sibi tribuere titulum, sive denominationem Gubernatoris Comitatus, sed dumtaxat Rectoris Carpentoratenſis, & Comitatus Vindascini; quemadmodum neque debent prætere- re, & uti titulo Illustrissimi, & Reverendissimi insimul, sed solo Illustrissimi; neque uti, & deferre habitum Prælatitium, sive violaceum, sive nigrum, cum Rocheto, & Mantelleta, quamvis privilegio Notarii, Prothonotarii nuncupati, insigniti.

§. 14. Volumus tamen, iis in locis, & casibus, in quibus de præterito Rectores per abusum habitum ejusmodi Prælatitium deferre consueverant, deinceps non nisi uti Mantellone violaceo, ad instar nostrorum Cubiculariorum ab honore dictorum.

§. 15. Nunquam Rectoribus licitum esse volumus, quinimo inhibemus dare quoscumque *salvos conductus*, sive *concessiones Territorii* dictas, iis, qui sibi per fugium quærunt in Comitatu Vindascino; elargimur tamen ipsis facultatem concedendi formulam illam *Pareatis*, vel *Exequatur* in casibus civilibus tantum, dummodo fuerint requisiti per solitas litteras requisitoriales a Judicibus, sive aliis personis, diverso dominio subjectis.

§. 16. Itidem Rectoribus inhibitum esse declaramus, se se in rebus ad Cameram Carpentoratenſis Civitatis, & Comitatus Vindascini pertinentibus quomodolibet immiscendi, & ingerendi; cum negotia huiusmodi ad Præsidentem Apostolicæ Cameræ Carpentoratenſis dumtaxat spectent.

§. 17. Quoad autem propinas in causis a Rectoribus percipiendas, exigendasque, servetur omnino taxa statuti, & taxa quoque cl. mem. Octavii Cardinalis Aquaviva.

1753.

Carthelli sive
citationes
quando ne-
cesse sit Vice-
legati manu
subscribi.Quid si aga-
tur de appel-
latione a Sen-
tentiâ vel De-
creto definiti-
vo Rectoris.Citationes a
Vice-legato,
vel a Curia
Romana ex-
peditæ non
indigent ex-
equatur Rec-
toris.Vice-legati
est tabellas
rationum ap-
probare.Rectores in-
consulto Vi-
ce-legato Bâ-
nimenta non
proponant.Quibus titu-
lis & insigni-
bus utantur.Salvos con-
ductus concede-
re nequeunt.Nec se immil-
ce e rebus
spectantibus
ad Cameram
Carpentora-
tenſis, & Vin-
dascinam.In propinis
quæ taxa ser-
vanda.

1753.
Homagia
tamen exci-
piunt nomi-
ne S. Sedis.

Quos de-
putent iusti-
tia Mini-
stros.

Consulum
Electioni
forma præ-
scribitur.

Delibera-
tiones Con-
sulti Civita-
tis Carpen-
coraten & Co-
mitatus Vin-
dascini a qui-
bus proban-
da.

Designatur
Executor
cum facultatibus.

Firmantur
superius Sta-
tuta.

Derogatur
contrariis.

§. 18. Quoad verò homagia obedientiæ, & fidelitatis a tribus Venerabilibus Fratribus Comitatus Vindascini Episcopis, & Baronibus, & Feudatariis Feuda in eorum Comitatu possidentibus, & a Consulibus, Magistratibus, & Universitatibus præstanda, no mine Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis excipere possunt Rectores, solo dumtaxat induti habitu prædicto Mantellone, quo utuntur nostri ab honore Cubicularii.

§. 19. Porro electio, & deputatio Ministrorum iustitiæ, aliorumque Officialium Carpenchoratenfis Civitatis, præter unicos lictores, Satellites sive Apparitores, Birri dictos, a Rectoribus eligendos, & deputandos, iisdem inhibita quoque est.

§. 20. Electionem verò Consulum ipsius Civitatis Carpenchoratenfis, quæ alias ita fieri solebat, nimirum, ut ex tribus personis per Rectores propositis una a Consilio Carpenchoratenfi eligeretur in Consulem, volumus, & mandamus, ita deinceps habendam esse, ut tres personæ a Rectoribus proponende, prius a Vicelegatis approbate esse debeant, ac sint.

§. 21. Quamvis demum deliberationes quasque a Consiliis tam Civitatis Carpenchoratenfis, quam omnium Communitatum Comitatus Vindascini, etiam super oneribus, sive impositionibus Censuum, Tributorum, vulgo Tagiarum, sive Collectarum, atque aliorum similibus antehac susceptas factasque, Rectores pro tempore existentes approbare, & confirmare soliti fuerint; tamen, attentis abusibus, & inordinationibus, quæ usque ad hanc diem intercesserunt, volumus pariter, & mandamus, ut deinceps cum deliberationes hujusmodi Consiliorum videantur completi, & continere considerabiles sumtus, & onera, sive impositiones Censuum, novorumque Tributorum, sive Tagiarum, Collectarumque, dictæ deliberationes expressè approbari, & confirmari debeant vel a Vice-legatis, vel ab ipsa Congregatione Avenionensi; nec unquam sufficiat approbatio, & confirmatio Rectorum.

§. 22. Quocirca, ut omnia, & singula antedicta a nobis declarata, statuta, præscripta, ac mandata, debitæ executioni demandentur, & serventur exactius, Tibi, Venerabilis Frater noster, committimus, & injungimus, ut pro tua, & nostra in præmissis auctoritate presentes nostras litteras, postquam typis impressæ fuerint, in ipsa Civitate nostra Avenionensi, & Civitatibus, & locis Carpenchoratenfis, & Comitatus Vindascini publicari & proponi, exactamque omnium & singulorum in ipsis Litteris nostris contentorum dispositionem observari facias, cures, & præcipias; contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compellendo; Tibi namque, venerabilis Frater noster, facultates omnes ad hujusmodi negotium necessarias, & opportunas, motu, & potestate, & auctoritate similibus impertimur.

§. 23. Decernentes presentes Litteras, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suorum plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari debere; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regula de Jure quæsitio non tollendo, dictarumque Civitatum, & Comitatus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,

privilegiis quoque, indutiis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 24. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transmissis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis Præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Interim Fraternalitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxviii. Augusti MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno decimo quarto.

Cajetanus Amatus.

Loco + Sigilli.

Exemptio Canoniorum Regularium & Monialium Ordinis Præmonstratensis ab omni Superioritate, Jurisdictione, Visitatione quoruncumque Ordinariorum per Prædecessores Pontifices, & præsertim Alexandrum V. concessa, innovatur ac confirmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN supereminenti Apostolicæ Dignitatis Solio, Divina disponente Clementia, meritis licet imparibus constituti, illiusque vices in Terris gerentes, qui gloriosus regnat in Coelis, ad ea, per quæ Religiosorum Ordinum, præsertim meritum gloria, & sanctitatis gratia redolentium quiete, & tranquillitate procurari jugiter valeat, peculiari affectione libenter intendimus, ac propterea gratias, & exemptionis privilegia eis a Summis Pontificibus concessa, quamvis aliqui eadem impugnare forsitan contendant, auctoritate Apostolica, qua fungimur in hac parte, confirmare non dedignamur, ac alias Pastoralis Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout eorundem Ordinum, eorumque Monasteriis Præsidentium Personarum qualitatibus matura deliberatione pensatis, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, Ordinum quoque hujusmodi conservacionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. I. Sanè pro parte Dilecti Filii Nicolai Meyers moderni Procuratoris Generalis Canoniorum Regularium Præmonstratensium Ordinis Laudunen, aliarumque Civitatum, & Diocesum Nobis nuper exhibitæ petitione continebat, quod alias videlicet de Anno Domini Milleesimo quadringentesimo nono felicitis recordationis Alexander Papa V. Prædecessor Noster per binas suas Litteras Apostolicas, Monasterium dicti Ordinis Laudunen. Diocesis, illiusque Abbatem, & Conventum, ac universum Ordinem hujusmodi una cum omnibus bonis, & Personis etiam utriusque sexus ab omni superioritate, dominio, Jurisdictione, ac Visitatione cujuslibet Ordinarii exempti, & respectively exemptos declaravit, ac Sedi Apostolicæ immediate subiecit, quod etiam alii Romani Pontifices præfati Alexandri Successores, & Prædecessores Nostri, & in Concilio generali Basileensi. piæ memoriæ Martinus Papa etiam V. Prædecessor Noster respectively declararunt, quarum quidem litterarum præfati Alexandri Prædecessoris primo loco editarum tenor est, qui sequitur.

1753.
Fides exem-
plis asseritur.

Dat. Pont.
Anno 14. die
28. Augusti
1753.

XXII.

Procurium.

Regularium
exemptio &
privilegia
quibus fun-
damentis in-
nixa.

Amplissima
exemptio Ca-
nonicis Præ-
monstraten-
sibus a Præ-
decessoribus
Pontificibus
præsertim
vero ab A-
lexandro V.
concessa.

